

endnu bedre. Det er dem, jeg har nævnt her i dag, og vi håber, at specielt ideen om frikommunetanken for videregående uddannelser kan blive sået i regeringen og kan spire, sådan at det om et par år eller tre er en idé, som en minister også tør formulere, lige så vel som vi i dag kan høre ministre formulere det rigtige budskab om, at vi skal have så gode og så dygtige og så hurtigt uddannede unge mennesker, som det nu er muligt inden for det moderne samfund, vi lever i.

Tove Videbæk (KRF):

Denne redegørelse fra undervisningsministeren og forskningsministeren er efter Kristeligt Folkepartis opfattelse en væsentlig analyse af den problematik, der knytter sig til de videregående uddannelsers institutionelle struktur.

Vi er enige i, at det er nødvendigt med justeringer og ændringer, og at målet må være at opnå et uddannelsesmæssigt kvalitetsløft for alle uddannelsesområder.

Regionalt og erhvervspolitisk er det en styrke, at de store og en række mindre uddannelser også udbydes uden for universitetsbyerne og dermed sikrer en rimelig regional fordeling af uddannelsesmulighederne. Sådan skal det efter Kristeligt Folkepartis opfattelse fortsat være. Uddannelsesinstitutionerne i yderkantområderne har en stor lokal betydning for den geografiske og erhvervmæssige struktur.

Vi er enige i redegørelsens synspunkter omkring forpligtende samarbejde i regionale uddannelsescentre med sektoropdeling. Vi mener, det er nødvendigt med sektoropdeling inden for CVU-institutionerne, da de spænder over meget forskellige fagområder.

Tager man f.eks. hele seminariesektoren med alle de pædagogiske uddannelser, kan man godt forestille sig forskellige typer af centre, der f.eks. omfatter både lærer- og pædagogseminarier, altså regionale centre for læreruddannelse og pædagogik.

Disse centre for videregående uddannelser er jo også så småt ved at vokse frem. Således arbejder man med et CVU inden for netop denne sektor f.eks. i Holstebro-området, som vi har hørt. Sådanne centre vil kunne varetage hele opgaven, når det gælder lærernes grunduddannelse, efteruddannelse og videre uddannelse til og med diplomniveau.

Og det vil betyde, at de nuværende lærerhøjskoleafdelingers efter- og videreuddannelsesvirksomhed af lærerne kan overgå til disse cen-

tre, bortset fra kandidat-, ph.d.- og masteruddannelser, som vi er enige i bør foregå på det kommende Danmarks Pædagogiske Universitet, der bør have et bredt ansvar for forskning og uddannelse.

Udgangspunktet for de regionale CVU'er for lærere og pædagoger må være, at de enkelte seminarier indgår i et forpligtende samarbejde, men bevarer deres selvstændighed som selv-ejede institutioner med egen rektor og egen bestyrelse. Derved bevarer man betydningen af seminariernes beliggenhed i regionerne og forankringen i lokalsamfundet.

Noget lignende kan naturligvis udformes for andre sektorer. Således er der allerede taget hul på en anden sektor, bl.a. i Herning-Ikastområdet. Her har man allerede i næsten 1½ år arbejdet på at lave et stærkt center vedrørende handels- og ingeniøruddannelserne. Men her er man faktisk blevet hindret i at gå videre med arbejdet med at etablere et stærkt og tidssvarende center for videregående uddannelser på grund af en manglende løsning eller udmelding, som centret var blevet stillet i udsigt af Undervisningsministeriet inden udgangen af 1998. Det er trist, også set i lyset af den faldende interesse for ingeniørstudiet generelt.

I øvrigt mener vi, at det er vigtigt, at en eventuel strukturreform ikke sker hen over hovedet på institutionerne. Det ideelle må være, at eventuelle omlægninger sker på de præmisser, som man lokalt vil foretrække.

I Kristeligt Folkeparti er vi meget tilfredse med, at der i redegørelsen står, at nedlæggelse af fysiske uddannelsessteder ikke vil være et mål i sig selv. Ved en eventuel fusion bør der være en kvalitativ gevinst i forhold til institutionernes formål. Det er klart, at bevillingssituationen kan sætte naturlige grænser for den enkelte institutions virke, men for Kristeligt Folkeparti er det meget vigtigt, at institutionernes frihed ikke begrænses unødigt.

Centralistisk styre må ikke tage overhånd. Der er desværre eksempler på, at det er sket. Lad mig nævne, at undervisningsministeren for nylig har afvist at give Aalborg Universitetscenter tilladelse til at oprette en kandidatuddannelse i filosofi. Aalborg Universitetscenter er det eneste af vore traditionelle universiteter, som ikke har den mulighed. Afvisningen virker uforståelig, ikke mindst set i lyset af at Det Humanistiske Uddannelsesråd faktisk har anbefalet oprettelsen af denne uddannelse i Aalborg.